

ת"פ 8850/12 - מדינת ישראל נגד דוד ניסנוב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 14-12-8850 מדינת ישראל נ' ניסנוב

בפני כב' השופט משה יועד הכהן
המאשימה: מדינת ישראל
נגד: דוד ניסנוב
הנאשם:

החלטה

1. לפני עתירה לגילוי ראייה, לפי סעיפים 45 ו-46 לפקודת הראות [נוסח חדש], תשל"א 1971.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא, וסעיף 29(ב) לחוק העונשין. עובדות כתב האישום מיחסות לנאם, בנסיבות, הצתה ביחד עם אחר, של דירתם מגורים. זאת, על רקע סכוסר בין אחיו של הנאשם לבין המטלון, בנוגע לאותה דירה.
3. בתיק הוצאה תעודת חישון, מיום 16.2.15, של השר לביטחון פנים, המטילה, בין היתר, חישון על "כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלוות זהות האדם אשר מסר למשטרת את המידע המתועד בדוח ידיעה 499-0403-14, לרבות תוכן המידע ומועד מסירתו".
4. הנאשם טוען, כי כל אחד מהפרטים החסויים האמורים: התוקן, זהות המקור ומועד המסירה של הידיעה, הינו רלוונטי וחוני להגנה. זאת בהנחה שתוקן המידע מתיחס לזהות המבצעים ומכאן שהוא רלוונטי לשאלת העיקרית השנייה במחלוקת, והיא הקשר שבין הנאשם לבין הוצאה. כל זאת, שעה שהנאשם מכחיש קשור צזה.
5. ב"כ הנאשם טוען עוד, כי חשיפת זהות המקור, רלוונטיות כדי לדעת אם מדובר שיש לו מניע אישי להפليل את הנאשם. בנוסף, גם מועד המסירה רלוונטי, שכן הנאשם נעצר למעלה מ-4 חודשים לאחר הוצאה, ופער הזמן מעלה את השאלה מדוע היה איחור במעצר. לטענתו, גם שאלת זו יכולה להיות רלוונטית, הן לסוגיית ההרשעה והן לסוגיות העונש.

6. העילות להטלת החיסיון, כפי שפורטה בתעודה הينן, סיכון שלום של בני אדם, פגעה בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה; חשיפת שיטות העבודה ודרכי הפעולה של המשטרה באופן שיש בו לפגוע ביעילות פועלותה.

7. במעמד הדיון בעתירה, קיימי דיון במעמד צד אחד בנסיבות ב"כ המאשימה, וכן נציג המודיעין המשטרתי ושמעתו את הסביריהם. לאחר מכן, בחנותו בצורה מפורטת את החומר החסוי שהוצע לו. זאת, ככל יכולתי, גם מתוך זווית ראייה סגנoriaלית, בשום לב לטענות ב"כ הנאשם. בנוסף, נתתי דעתם להסביר נציגי המאשימה לגבי הנזק העולול להיגרם לאינטרס הציבורי המוגן, אם המידע המוחוסה יגולה להגנה.

8. תחילת אצין כי עיון בחומר החסוי שהוצע לו, מעלה כי הוא נופל כלו בגדירה של תעוזת החיסיון. (ראו למשל בש"פ 3490/14 **לודסברג נ' מדינת ישראל** (14.6.14)).

9. בכל הנוגע לגילוי תוכן המידע, מקור המידע ומועד מסירת הידיעה, לאחר שהעמוקתי בעניין, השתכנעתי, כי אין מקום לגנותם להגנה. בנסיבות העניין, ועל סמך יריעת המחלוקת שנחנשפה בפני, כולל קו ההגנה, אין בתוכנה של הידיעה, זהותם של המקור או במועד מסירת המידע, כדי לשמש ראייה חיונית או מהותית להגנת הנאשם. זאת, הן בהיבט של ניהול ההגנה והן בהיבט של הטעונים לעונש. בעניין זה אצין, כי אין בנסיבות האמורים משום "פוטנציאלי מצחה", באספקלה של האפשרות, כי יש בהםם, כולם או חלקם, להקים ספק סביר לגבי אשמתו של הנאשם (בש"פ 10/781 **פלוני ואח' נ' מדינת ישראל** (3.10.10)). בנוסף, לא מצאת, כי יש בנסיבות נתונות כדי לסייע להגנה בטיעוניה לעונש, ככל שיורשע הנאשם.

10. לעומת זאת, אותה חשיפה עלולה, בהסתברות גבוהה, להביא לפגיעה בשלומו של המקור, וגם לפגוע באופן כללי בשיתוף הפעולה של הציבור עם משטרת ישראל. ראו ב"ש 84/838 **לבני נ' מדינת ישראל**, פ"ד ל"ח (3) 729 (1984).

11. לאור האמור, העתירה נדחתת, וכך שנקבע ינתן מענה לכתב האישום ויתקיים דיון לפי סעיף 144 ביום 15:30 בшуיה 7.5.15.

המצוירות תעביר העתק ההחלטה לצדים.

12.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

חתימה

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il